

JOSEP GONZÀLEZ, PRESIDENT DE PIMEC-SEFES

Text: TONI CAÑÍS / Fotos: RICARD CUGAT

"Cal flexibilitzar més les plantilles"

Josep González serà el president de la nova patronal PIMEC-SEFES, fusió de les dues principals organitzacions que representaven fins ara els petits i mitjans empresaris catalans. González detalla les reivindicacions per a millorar la competitivitat de les PIME.

Tot i la seva imatge tranquil·la i asossegada, Josep González és un empresari atrafegat. Té fama d'home actiu i dialogant. Presideix des de fa anys una de les principals patronals catalanes, la SEFES, i al mateix temps dirigeix la seva pròpia empresa. I entre l'una cosa i l'altra no li queda ni un minut lliure, ni tan sols els caps de setmana. Sobretot ara, en ple procés de fusió de PIMEC i SEFES en una sola patronal. I per acabar-ho d'adobar ha assumit la presidència de la nova organització. Afirmar que mai no ha aspirat a tenir cap mena de protagonisme públic, que han estat les circumstàncies i la insistència dels altres que l'han dut on és. De fet, tot va començar un dia de mitjan dècada dels 70 quan, juntament amb quatre empresaris més, va fundar la SEFES, al Baix Llobregat. Unes sigles que corresponien a una societat d'estudis, però que amagaven, de fet, una patronal, una organització aleshores il·legal. González diu que eren temps molt difícils, en què els sindicats paraven dia sí i dia també les fàbriques en una pugna política amb el govern, i en què era necessari que els empresaris s'organitzessin i es donessin suport els uns als altres. El que sí que confessa que ha tingut clar des que era jove és la vocació d'empresari, de primer com a directiu d'una gran empresa i després tirant endavant la seva pròpia. Amb tot, tampoc no és que es queixi de la responsabilitat que li ha caigut al damunt. Considera que presidir una gran patronal de petites i mitjanes empreses és estar en un lloc privilegiat per a veure cap on van les coses i els camins a

seguir, cosa que també li ha estat útil a l'hora de dirigir la seva empresa. En tot cas, afirma que no es jubilarà en el càrrec: "el dia que vegi que no servim prou bé les empreses, o que no dono l'abast, hauré de prendre la decisió de deixar-ho".

—Les organitzacions i les empreses que formen part de SEFES i de PIMEC, què hi guanyen, amb la fusió?

—Més representativitat. Sens dubte, la nostra capacitat d'aportar idees i propostes a l'administració o a les altres instàncies per fer coses en favor de les petites i mitjanes empreses es valora molt segons qui representes, la quantitat d'empresaris que representes. Per tant, si junts podem representar el doble d'empresaris que abans per separat, això beneficiarà sens dubte les empreses.

—I els treballadors tenen res a tèmer?

—Jo crec que, si tenim més capacitat de defensar, de donar suport i d'informar les empreses que hi ha a PIMEC-SEFES, indirectament també hi guanyaran els treballadors d'aquestes empreses.

—Qui era fins ara president de PIMEC, Agustí Contijoch, ha anunciat que, un cop enllestida la fusió,

preferia estar-se a un segon pla i deixar la presidència per a vostè. No hi ha el risc que SEFES porti la veu cantant i PIMEC quedi més arraconada?

—Jo crec que no, perquè el comitè d'integració que ara ha de ser el comitè executiu, és format, per meitats, de gent de PIMEC i de SEFES; per tant, hi ha una capacitat d'opinió i de decisió molt similar. El fet

"El govern hauria de facilitar que les empreses fessin provisió de les indemnitzacions en cas d'acomiadament; així s'evitaria que, si l'empresa fa crisi, no tingui diners per pagar els acomiadaments."

que el president vingui de SEFES pot donar aquesta visió, però, vejam, aquí tampoc no es tracta de saber, d'aquí a un temps, qui hi aportarà més i qui menys. Es cau fàcilment en el debat de qui guanya i qui perd, però jo crec que l'única visió real és que sumem; sumem més de l'una banda o més de l'altra, però sumem. I a més a més, sumem coses complementàries. Per exemple, SEFES tenia una sèrie de serveis per a les empreses associades que potser PIMEC no tenia tant, o PIMEC és la patronal representada institucionalment a més llocs, al Consell de Treball, per exemple, on SEFES no hi era. Per tant, hi aportis què hi aportis cada organització, totes dues han de sentir que hi guanyen, amb la suma, independentment dels percentatges de cadascuna.

—Però m'ha de reconèixer que aquests últims anys hi ha hagut un dinamisme diferent.

—Aquests últims anys és veritat que SEFES ha crescut més significativament que no pas PIMEC, però això és un detall que potser ha ajudat a fer aquesta fusió, a col·locar-nos a un nivell similar.

—Fins ara les PIME han estat prou ben defensades?

—Des de fa anys, reclamem que hi hagi una clara representació de les PIME, perquè entenem que fins ara no se n'ha parlat prou. Ara sí, que se'n comença a parlar, i es comencen a fer algunes coses per aquestes empreses. Tenim la sensació bastant contrastada que les decisions de l'administració s'han pres més pensant en les grans empreses que no en les petites i mitjanes. No obstant, és veritat que tant des del PP com des de CiU es dona el missatge que s'ha d'apostar més clarament per les de dimensions més reduïdes.

—Deixant a banda la fusió, com valora l'interès creixent entre els poders públics per les PIME?

—Després de molts anys, finalment anem pel bon camí, però encara queden moltes coses per fer a l'hora de millorar la competitivitat. Nosaltres preparam un paquet de coses que encara fan falta, des del punt de vista de les posicions; no es tracta de fer una reivindicació visceral o molt dura, però sí de reflexionar. No sé si ens faran cas o no, però tard o d'hora ja ens fan cas de moltes coses.

—Aquestes reivindicacions, en quin sentit van?

—Hi ha diversos aspectes: temes fiscals, temes financers, laborals, de simplificació administrativa, d'investigació i desenvolupament. Hauríem de separar-ho.

—Potser un dels aspectes més sensibles deu ser el laboral.

—Pel que fa a la reforma laboral, sense entrar en valoracions de com va l'aplicació, mantenim unes

certes reserves sobre aquest èxit que se li suposa, perquè creiem que encara no hi ha prou elements, encara és massa aviat per a poder-la jutjar amb rigor. A més a més s'hi barregen uns altres factors, com el creixement de l'activitat, que fa que es creïn llocs de treball. Un altre dia haurem d'analitzar quants llocs de treball són fixos gràcies la reforma, però en tot cas han sortit notícies massa intencionades i gens neutrals.

—Quines són les crítiques que fan a la reforma laboral?

—Tothom és conscient que la reforma que s'ha fet és més per a les grans empreses que no pas per a les petites. Per tant, hi ha d'haver uns mecanismes més simples per a les PIME. Les PIME no tenen infraestructures administratives tan complexes per a poder anar a uns expedients de regulació d'ocupació de justificació complicada. I tampoc no es pot perdre el

caràcter dels convenis per autonomies, perquè anar a convenis centralistes encarirà els costos de les empreses.

—Vol dir que la CEPYME, que era a les negociacions, no va representar prou bé els seus interessos?

—És evident que no considerem que els interessos de les PIME hagin estat prou tinguts en compte en la reforma i si la CEPYME va prendre part en les negociacions, d'això crec que se'n poden treure unes conseqüències prou evidents, sense haver d'anar més enllà. Però, en tot cas, aquesta és una qüestió ja passada; ara s'ha de prosseguir treballant.

—En quin sentit?

—Independentment del que pensem de la reforma, s'ha de continuar en aquesta línia. El govern hauria de facilitar que les empreses fessin provisió de les indemnitzacions

en cas d'acomiadament, que ara són de trenta-tres dies per any treballat en la majoria de contractes; que es pugui fer en els balanços una provisió de les indemnitzacions, perquè això serà una manera d'evitar que en un moment donat, si l'empresa fa crisi, no tingui diners per a pagar els acomiadaments d'aquesta gent.

—S'han marcat cap més prioritats, en matèria laboral?

—S'haurien d'abaixar els costos de la seguretat social. I s'ha de parlar d'horaris, d'hores extres. Tot el que pugui ser intent de reduir les hores extres ha d'anar acompanyat de mesures per a flexibilitzar les plantilles a fi d'adequar-les a les necessitats productives, si no, serà un fracàs. Les hores extres ja no són un factor de menys cost, són un factor de flexibilitat de plantilles, i això, o es té en compte, o no funcionarà. I menys si es volen imposar mesures punitives,

"Considerem que els interessos de les PIME no han estat prou tinguts en compte en la reforma laboral, i si la CEPYME va prendre part en les negociacions, crec que se'n poden treure unes conseqüències prou evidents."

com diuen, que es penalitzaran les hores extres, que se sancionaran. Escolti, sistemes, ja se n'han intentats mil vegades i no han funcionat. Hauríem de ser més pràctics i adonar-nos que el mercat de treball ha canviat. Abans, les comandes, les rebies a vuit mesos vista, a un any vista o fins i tot a dos anys vista. Ara les comandes, les veus d'avui per demà. Com es pot ser rígid, en aquest punt?

—Aquestes són mesures que s'haurien de negociar amb els sindicats. Com encaren les relacions amb els sindicats?

—Nosaltres aspirem a ser un interlocutor prou vàlid amb les organitzacions sindicals, per trobar conjuntament mesures que siguin efectives. Fa poc ens vàrem entrevistar amb el secretari general de Comissions Obreres a Catalunya, Joan Coscubiela, per parlar de totes aquestes qüestions, i ho hem de fer aviat amb la UGT.

—I a l'administració, que li demanen?

—Avui anem cap a la internacionalització de les empreses. Ens hem de quedar com ara? Encara hi ha coses a fer. Jo no aniria tant per la via de donar diners perquè vostè exporti. No, miri, orientarem les PIME. Farem estudis comparatius. En quins mercats vol entrar? I farem estudis de quina és la seva competència en aquests mercats. Vejam quins punts forts té vostè i quins punts dèbils.

I això mateix en investigació i desenvolupament. No n'hi ha prou de dir, prioritzarem les despeses en I+D. Fem alguna cosa més per les PIME. Les grans empreses ja tenen departaments d'I+D estructurats, però nosaltres sempre anem més a salt de mata. Hi hauria d'haver una potenciació dels contactes amb la universitat, dels quals sortissin orientacions, estudis d'autoria tècnica de les empreses.

Un altre problema que tenim les empreses exportadores és que estem discriminades. Una empresa que exporta té un IVA que ha de recuperar. Quan expor-

—S'ha dit que darrere la fusió de PIMEC i SEFES també hi ha hagut un interès polític.

—Bé, sí que hem comptat amb l'opinió favorable del govern de la Generalitat, i Aznar ens ha felicitat, però voler-ho analitzar en clau política no té gens de sentit. De mi han dit que si era d'Unió, de Convergència, fins i tot del PP; del que encara no m'han fet és d'Esquerra... ni comunista. Però l'única cosa que ens mou és la defensa dels empresaris. De fet, hauria de ser el partit dels empresaris, si existís.

promesa moltes vegades. Això ajudaria molt psicològicament i econòmicament. Avui, moltes vegades no vens més perquè aquell senyor no saps si et pagarà. Ja no cal que diguis: aquell senyor no paga, no, no; en el dubte ja dius: és que si m'enganxa... No tens mecanismes de defensa. Potser no fan falta grans coses, però sí anar-ne polint algunes.

—Aquestes reivindicacions podrien tenir cabuda en una llei específica per a les PIME, com la que ha proposat el conseller de Treball, Igansi Farreres?

—Evidentment. De fet, el govern central va preparar una proposta que es deia "iniciativa PIME", tota una declaració d'intencions. Ja anem per aquesta línia d'un marc específic per a les PIME. Tothom s'ha adonat que les PIME són una font potencial de creació de llocs de treball, i si les tracten millor perquè siguin més competitives, són les que poden crear més ocupació.

ta molt, en comptes de pagar IVA a finals de més a Hisenda, l'ha de cobrar. Quina és la realitat? Que igual et tornen l'IVA a trenta dies, com a seixanta, com a cent vint. No saps mai quan te l'han de tornar, per tant no pots disposar mai d'aquest finançament; i a més a vegades es produeixen penalitzacions molt injustes. Es donen casos d'empreses que perquè tenen pendent de liquidar amb l'administració un rebut d'aigua de fa tres anys, Hisenda els ha retingut quinze milions d'IVA a retornar. Jo diria que això no és ajudar les empreses a exportar.

Pel que fa al finançament, crec que caldria estimular fiscalment les PIME perquè els beneficis es quedessin a l'empresa en forma d'inversió. La PIME té mancances de finançament, no té mecanismes com la gran empresa. Moltes vegades si vols finançament has de respondre amb béns personals. Home, jo crec que això és demanar massa a l'empresari.

La morositat també és un tema pendent del govern del PP, perquè l'ha

